

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) XXXIX (33)

Štev. (No.) 33

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

21. avgust 1980.

Ameriške države in imigracija

Prvi važni vzrok za učinkovito združitev ljudi istega mišljenja, tradicij in zgodovinske preteklosti se je pojavil v Pittsburgu, ZDA. Takoj po prvi svetovni vojni so nekateri predstavniki tujih narodnih skupin v ZDA sklenili organizirati ustanovo znanstvenega in umetniškega značaja. Bogatila naj bi ne samo lastne člane, temveč tudi ostale ameriške študente. Tako je nastala neke vrste mednarodna univerza, kjer ima večina evropskih narodov svoj oddelek. Vsak posamezni teh oddelkov skuša tudi arhitektonsko predstaviti svoj tipični narodni slog. V vsakem so na razpolago književna dela in zgodovinski dokumenti, ki naj bi tolmačili kulturno bogastvo posameznih narodov.

Pred nekaj leti je na vsakoletni razstavi ravnatelj madžarskega inštituta razložil občinstvu namen te ustanove. Poudaril je, da je veličino ZDA pripisati medsebojni povezanosti ameriškega ljudstva v eno samo enoto. A ta enota je kot vitraža ali mozaik, sestavljen v čudovito sliko. Vsak delček ima svoj pomen in prav ta slozna vsevrstnost se družijo v harmonično lepoto in služnost.

Človek je socialno, družno bitje. Leon XIII. je o tem zapisal: „Človek, ki bi bil popolnoma ločen od drugih, sebi podobnih, človek, ki bi bil ločen od sovrstnikov, bi ne mogel pridobivati, kar potrebuje za življenje; brez tega pa je nemogoče, da bi se umsko in srčno popolnoma razvil.“ Družina sama ne bi bila zadostno jamstvo za zdrav razvoj našega življenja. Širša družba ali skupnost je zato nekaj naravnega, ker temelji na človekovi socialni naravi.

Zgodovina prikazuje, kako se je slovenski človek po svojih željah in težnjah razvijal na višjo družbeno raven. Odločilni činitelji za oblikovanje širše skupnosti so ista kri, jezik, kultura, zgodovinski razvoj in tradicija. Že Aristotel je učil: „Nobena civilna družba ni ustanovljena le z namenom, da bi varovala življenje svojih članov, ampak zato, da bi dobro živeli. Ni torej ustanovljena le zaradi tega, da bi ljudje skupaj živeli, marveč da bi živeli ljudem najbolj primerno življenje.“

Antropologinja Viola Klein je zapisala: „Svetovni človek ne obstaja. Antropologija, družboslovje in dušeslovje nam dokazujejo, da lahko jasno govorimo le o človeku določene družbe in kulture, upoštevajoč krajevne in časovne razmere. V vsaki državi imajo državljani in tuji deloma iste splošne cilje, a različne funkcije. Zato so emigrantje in njihovi otroci dolžni in upravičeni gojiti in nadaljevati življenje lastne kulture in lastnih vrednot.“

Ameriške države niso imele enotnega odnosa do tujih priseljencev. ZDA in Kanada npr. sta jih v svoji samozavesti zapostavljale in silele v čimprejšnjo asimilacijo. Šele nedavna so spoznala, da je bil zgreden tak vidik. Danes podpirajo tujim vseljencem ohranjanje jezika in navad. V južnoameriških državah je bil položaj drugačen. Ponekod je bil dotok tujcev le neznačen. Drugod pa je bil emigrantski življenjski položaj kot sposobnejši od domačinov, čeprav vzdevke „gringo“ ni bil zmeraj prijazen mišljen. V Argentini so od nekdaj uživali Evropejci in njih potomci popolno svobodo in vse pravice argentinskega državljanstva. V splošnem je predvsem imigracija po drugi svetovni vojni v teh državah pripomogla k večjemu gospodarskemu razmahu.

Z napredkom civilizacije se današnji svet vedno bolj zblizuje. Različne kulture se prepletajo. Toda vztrajni boji narodnih manjšin pričajo, da je kak svetovni jezik kot npr. esperanto jalova želja in da se bodo posamezni jeziki še vedno uveljavljali kot najvažnejša vez za pristno razumevanje med sonarodnjaki.

K. C-i

Ob zahtevi po novi kulturni reviji

(Nadaljevanje in konec)

Ali stojimo pred novo generacijo kulturnih delavcev, ki je bila odrinjena od vpliva na javno življenje ob ždanovščini v šestdesetih letih, pa si zdaj po Titovi smrti odpira pot v svet? Novi rod „pred zaprtimi vrati“, kot je nekoč bil? Ali gre za novo pojmovanje umetnosti kot umetnosti, ki ne sme služiti za deko ideologijam? Ali gre za prodor najmodernejših struj, proti katerim je svojčas tako rohnel Hruščov, ko je imenoval abstraktno slikanje „slikanje z oslovim repom“, in je ob njem tudi Tito udaril čez novo strujo in za Titom Kardelj? Toda ta „pobuda“ priznava sožitje vseh najrazličnejših struj, le da so avtentične in originalne, ne imitatorske. Gotovo je, da mladina teži po „kulturnem pluralizmu“, ki ga skuša — s poudarkom — doseči v „samoupravljanju“. Vsekakor je izraz po novem hotenju iz starega dogmatizma k svobodnemu ustvarjanju kakor tudi — iz slovenske kulturne zavesti.

Vsekakor gre za zanimivo krizo kulturne revije v Sloveniji, kakor smo jih imeli že nekaj v naši dobi in so bile vse pomembne za splošno kulturno življenje. Takó krizo ob Ljubljanskem zvonu, ko je šlo za spopad slovenstva ob župančičevem jugoslovenstvu. In potem ob Domu in svetu, ko je šlo za sopotništvo s komunisti. Ali v šestdesetih letih ob Perspektivah, ko je šlo za poskus osvoboditve od dogmatične ždanovščine Zihlerla in drugih. Ljudje, ki nastopajo ob sedanji krizi Problemov kot podpisniki so isti, ki so bili nosilci odpora v Perspektivah z novimi pomladki in v novem po-titovskem času. Morda se ne motimo, da utegne ta nova kriza prinesiti prav tako pomembne posledice.

V odmevu, ki naj bi ga napravila ta pobuda, ne moremo dosti počarati. Vemo, da je vzbudila navdušenje pri Hrvatih in zadržanost pri Srbih. Hrvati so jo sprejeli (Nova Hrvatska) kot zgled, ki naj velja tudi zanje, kako naj se otresejo zadnje „ždanovščine“ v kulturni politiki. Srbski vladni listi (NIN) pa je ne znajo opredeliti in jo celo smatrajo za reakcionarno.

Nam pa se zdi, da omenjeni že večkratni „puščavski veter“ grozi posušiti to najnovejšo težnjo po sprostitvi sodobne kulturne vezanosti na ideološke zahteve vladajočega sistema. To posnemamo iz precej dolge izjave Sekretariata za kulturo pri RK SZDL, ki jo uradno izjavlja na isti strani z objavo „pobude“. Ta se nam zdi prav tako značilna; nič manj zanimiva kakor vloga sama.

Kakšen zamotan postopek in kakšno zavlačevanje rešitve se obeta temu mlademu literarnemu nastopu za uveljavitev svoje vloge v javnosti?

Vloga je bila oddana 11. junija predsedniku RK SZDL zlaglasnemu Mitji Ribičiču, predsedniku te politične organizacije, nove podobe nekdanje OF. Ta jo je sprejel 23. junija in oddal v rešitev Svetu za kulturo pri istem predsedništvu stranke. Ta jo je sprejel v postopek za prihodnjo sejo, ki bo govorila o problemih revij, in to šele „nekoč jeseni“. Tam bo šele postavljeno vprašanje, ali je ta nova revija družbeno potrebna ali ne, in če so sprejemljive ponujene zasnove z omejenimi idejno-političnimi in estetskimi predlogi...

Sekretariat navaja, da je pač taka njihova ustava pri ustanavljanju novih revij. Postopek je predpisan, kakor smo navedli prej: vloga se odda pri predsedniku stranke, ta ga preda svojemu Kulturnemu oddelku in ta začne postopek. Že ob tej priložnosti opozarja na neke pomanjkljivosti: predlagatelji še niso obravnavali svojega predloga oz. pobude pri sorodnih društvi v okviru Kulturne skupnosti, kot npr. pri Društvu slovenskih pisateljev in drugod. Te ustanove morajo dati prej še oceno revijalnega položaja na Slovenskem, pojasniti smernice, ki so dane za razvoj revij; pripraviti več analiz za o-

snove nove revije... Sekretariat tega Sveta... že zdaj namiguje na pomanjkljivosti pobudne vloge in predlaga, naj se odpre javna anketa o vsebinskih razlogih te pobude, naj povedo svoja stališča razni dejavniki revijalnega življenja... in to za vsako poglavje posebej. Pri tem pa tajništvo odločujoče ljudi že zdaj opozarja, naj ne pozabijo pri ocenjevanju, da so „podpisniki kot uredniki, časnikarji, člani založbe itd. tudi sami ustvarjalci in odgovorni za tak položaj, kakor ga očitajo v vlogi...“ Potrebna je analiza o konceptu nove revije, ugotoviti ali so utemeljene take sodbe o družbenih razmerah, ki „niso v vlogi dovolj argumentirane“ itd. Javno razpravljanje naj ugotovi „resničnost takih trditev, kot so v vlogi, namreč: ali vlada res v revijalni politiki kulturno zatišje in vsesplošna otopelost, zbirokratizirana in 'zavrtá' kultura, ovire svobodnega znanstvenega dela, spopad med samoupravljanjem in destalinizacijo, ali so bili podpisniki res tarča političnih in ideoloških podtikanj in diskvalifikacij“ itd. Vse te predhodne ocene morajo zbrati predlagatelji, preden se bo odločalo na seji...

Po vsem tem se nam zdi prav ta uradna pripomba k vlogi značilna za režim doma: odpira nam pogled na eni strani v to, kako se totalitaristični sistemi zavarujejo proti temu, da se vtihotapi v enoglasni zbor revij kakšna nova, ki bi utegnila peti v zboru z za spoznanje drugačnega glasom. To se pravi: nad javnim mnenjem vlada diktatorska stranka, ki prevzema vlogo policije v državi. Ali niso tako dajali pobude pred sto petdesetimi leti prvi slovenski snovatelji časopisov Holzapfel, Slomšek, Smole in drugi avstrijskemu Metternichovem predmarčnemu režimu na Dunaju? To je bilo v času „pred pomladjo narodov“.

Ali naj pomeni vsaj tak začetek pomladi navidezna „demokracija“ samoupravljanja z anketami in referati, ki bodo trajale v nedogled, da se upraviči končna odločitev, ki bo taka, kot jo je že odločila stranka in ki se bo počrtała z obrazložbo: „ljudstvo“ je tako odločilo...

Zdaj smo radovedni, ali so se v potitovskem času „perspektive“ za „predpomladno“ reševanje revijalne politike kaj spremenile od onih pred dvajsetimi leti. Začetek postopka dá spriči sistema misliti, da ne. Bomo videli.

Zakaj toliko birokratizma, ko bi se dalo ustvariti „pluralizem v kulturi“ na enostaven način že s tem, da bi se odprla vrata zamejskim in zdomskim revijam? Ali bi taka rešitev ne pomagala odstraniti otopelost v revijalni politiki sodobnosti v kulturnem položaju v Sloveniji?

td

Popis prebivalstva v Jugoslaviji

Aprila meseca prihodnjega leta bo v Jugoslaviji popis odnosno štetje prebivalstva. V predpisih o tem postopku je najznačilnejša sprememba ta, da v rubriki „Nacionalna pripadnost“ ne bo obvezna navedba, kateremu narodu ali narodnosti državljan pripada. Dano mu je na voljo, da to navede ali pa opusti. Nič ga ne sme siliti, da bi se opredelil za kakršnokoli pripadnost. Za tistega ki bi to storil, so predvidene kazni.

Uradno utemeljujejo to novost s tem, da so pri prejšnjih štetjih nekateri navedli kot narodnost „Jugoslovan“. Pri štetju l. 1961 je to navedlo 317.124 državljanov; pri štetju l. 1971 pa 273.077, torej manj kot pred desetimi leti. Za „Jugoslovana“ naj bi se v glavnem opredelili zakonci različnih narodnosti, zlasti pa otroci teh mešanih zakonov, ker obstajajo že drugi in tretji rod mešanih zakonov. To naj bi bil eden izmed razlogov za tako opredelitev. So pa še drugi, katerih statistiki niso mogli ugotoviti. Ker ustava pozna le narode in narodnosti v Jugoslaviji, bodo vsi, ki bodo

El triunfo o la anarquía

El pasado domingo 17 de agosto se conmemoró en todo el país el 130 aniversario del fallecimiento del Libertador, general Don José de San Martín. En el acto central que tuvo lugar en la catedral metropolitana, el presidente del Instituto Sanmartiniano, general Aguilar Pinedo, dijo, entre otros, los siguientes conceptos:

“La solemnidad de este acto, presidido por nuestra bandera, portada por la juventud argentina, ambientada por las más altas autoridades eclesiásticas, civiles y militares, nuestros hombres de armas, nuestros estudiantes y escolares y nosotros todos, y bajo la mirada del inexorable testigo de cargo de todo el quehacer de los argentinos, esa pirámide, que simboliza victoria y libertad, han creado el clima propicio para que todos, sin excepciones, brindemos el más justo y merecido homenaje que debemos al Libertador. Proponemos realizar un sincero examen de conciencia que, deponiendo intereses personales y superando diferencias circunstanciales, nos permita encontrar el camino para arribar en paz, unión y libertad a la Argentina soñada por el general San Martín. Creo que es prudente ante la sugerencia precedente que tales reflexiones nos las formulemos a la luz de la sentencia que el señor general dio, a manera de despedida, a los pueblos a que terminaba de brindar personería, libertad, orden, justicia, cultura y seguridad: ‘Os dejo establecida la presentación nacional, si depositáis en ella una entera confianza, cantad el triunfo, si no la anarquía os va a devorar.’”

Dr. Tine Debeljak

(25)

NEKAJ POGLEDOV Z NAŠE PERSPEKTIVE NA JOSIPA BROZA-TITA

Tu bi rad citiral podoben poziv generala Eisenhowerja, glavnega poveljnika zavezniških sil za invazijo v Evropo, ki je z navedbo izvora citirana v angleški brošuri „Should be Slovenia sovietized?“, ki je pa ta hip nimam pri roki, spominjam se pa, da je njen glavni poudarek prav tak: Ne delajte pregodnjih uporov, ker boste sami sebi škodovali in povzročili represalije, ki vas bodo uničile. Mi hočemo, da živite... Ko se bomo približali vašim mejam, vam bomo dali znak...“ Tako nekako.

Vsekakor je Mihajlovič s svojo vjasko v domovini, katero je on večinoma poslal domov na delo, a jo imel v evidenci za takojšen poziv na orožje, izpolnjeval zavezniško navodilo za čas ob invaziji... Zavezniški sami pa, kakor smo videli, niso mogli določiti datuma niti še do zime leta 1943.

S tem v skladu je tudi to, kar je odgovorjal Mihajlovič na sodišču. Na vprašanje: „Ali je vlada v eksilu še l. 1942 smatrala, da je še treba čakati na napad na okupatorje?“, je rekel: „Da! Do trenutka glavne akcije, do izkrcavanja zaveznikov ali do kapitulacije v Nemčije“ (Topalović, Pokreti... 42). In na drugo, podobno vprašanje sodnika: „Ali vam je vlada ukazala, da takoj začnete borbo proti Nemcem,“ je bil odgovor: „Ne. Kar mi je v političnem pogledu naročila in kar mi je še Hudson prinesel, je bilo: Borba naj gre za Jugoslavijo in ne za vstajo — z a r a d i S o v j e t s k e z v e z e“ (Topalović, ib., str. 33).

Popolnoma jasno: Mihajlovič se je izjavil za tezo z a h o d n i h z a v e z n i k o v, Tito za — v z h o d n i h.

„Tako zadržanje je ocenil tudi šef ameriške misije pri Titu, Ch. Taylor v svoji knjigi „The Guerrilla“, (citati pri NR, ib.): „Mihajlovič je delal kot srbski (jugoslovanski) patriot in

kot v o j a k, ki ga je tedaj vsega zajela strategija priprav za zavezniško izkrcanje na celino. Ob izkrcanju bi rad dal najbolj uspešen udarec sovražniku v bok...“, ker če se bo spuščal pregodaj na napade na Nemce, ob izkrcanju ne bo več — živih četnikov“ (NR, 1965, br. 165/6).

V tem pogledu je še posebno zanimivo poročilo Vrhovne komande po kurirju v Mihajlovičev štab, kot ga opisuje jeseni 1942 Nedeljko Plešac (O tem piše par strani B. Karapandić v knjigi Gradjanski rat u Srbiji 1941-45, na str. 210, 213.). Podal bom dogodek v strnjem povzetku.

Jugoslovanska častnika N. Plešac in Jovo Trbojevič — tedaj v Kairu — sta bila poslana k Mihajloviču iz zavezniške glavne komande z navodilom, naj izrecno poudarijo mnenja angleške vlade in zavezniške komande. Ta sporočila, da se bo kmalu začela zavezniška ofenziva, ki bo pregnala Rommelovo armado iz Afrike, potem pa bo imela Osma angleška armada proste roke in bo lahko začela invazijo na Balkan. To da se bo zgodilo poleti 1943. (V tem času je tudi šef angleške misije Bell izjavil, Mihajloviču, da „zavezniški pripravljajo invazijo za poletje l. 1943 na jadransko obalo in da je treba likvidirati s komunisti.“ — Topalović, 60.)

„Pri izkrcanju zavezniških čet računajo na Mihajlovičovo pomoč v Jugoslaviji. Za zdaj pa jim je nujno potrebna zveza z Mihajlovičevimi ljudmi v Južni Srbiji. O tem da jim je v Kairu položaj razlagal major Benet... in da vedo tam za akcije komunistov, ki hočejo napasti Mihajloviča z boka... Zato pa je treba postaviti komuniste pred izvršeno dejstvo in jih uničiti do poletja 1943... Zopet poudarja „akomodacijo“ med Mihajlovičevimi skupinami in Italijani. Zavezniška komanda smatra to za zelo koristno, in tak položaj je treba obdržati, dokler se ne izvrši popolna organizacija in oprema vojske. Mihajlovič naj hrani svoje čete za usodni udarec in pregodnje angažiranje bi moglo biti katastrofalno... Ker tudi Italijani prodajajo orožje, je treba tudi to izkoristiti in kupiti artilerijo, kolikor mu je mogoče, za kar mu pošilja deset tisoč zlatnikov in en milijon lir po njem... Tudi želi angleška vlada, in vrhovna komisija, da se Mihajlovič postavi na čelo osvobodilnemu gibanju in se poveže s podobnimi gibanji odpora v Grčiji, Albaniji, Bulgariji in na Balkanu sploh... Za Hudsona pa prinese visoko odlikovanje, s katerim ga odlikuje angleški kralj...“

S takim sporočilom — ki ga prinašalec podpisuje s celim imenom — je imel Mihajlovič zagotovilo, da izvršuje naredbe zaveznikov in svoje vlade.

Drugačno borbo pa je vodil Tito. Ne kot poklicni vojak, temveč kot po-klieni r e v o l u c i o n a r, ki je poslušal predavanja o gverili na komunistični univerzi v Moskvi. „O Titovi strategiji“, piše istotam isti Ch. Taylor, „on kot r e v o l u c i o n a r ni imel interesa o vrnitvi starega socialnega reda, in ni hotel braniti njegove pristane (Nad. na 2. str.)

UPOR POLJSKIH DELAVCEV

Že dolge tedne pretresajo Poljsko raznovrstne stavke. Večina ima vzrok v delavskih zahtevah po zboljšanju plač, boljši živilski oskrbi, in sploh boljšemu življenjskemu standartu. Vendar ni vse ostalo pri tem; položaj je mnogo bolj zapleten, in ga je lepo osvetlil članek nemškega lista Der Spiegel, ki smo ga ponatisnili v zadnji številki našega lista.

Stavke in napetost so se, kakor je razložil v omenjenem članku Jacek Korun, selili iz enega mesta v drugo, iz tovarne v tovarno, iz dežele v deželo. Potem pa je prišlo do izbruha, ki so ga vsi pričakovali, in se ga je vlada bala, in ga skušala po vseh močeh preprečiti. Stavke so prišle v Gdansk, v tamošnja velike ladjedelnice, in se razile potem po vsej obali Baltijskega morja.

Stavkajoči, katere povezuje KOR (Komité za družbeno samoobrambo), so najprej zahtevali 20 odstotno povišico plač, nato, da se postavi spomenik delavcem, padlim v stankah leta 1970. Končno pa so stavkajoči predložili polo zahtev, v kateri terjajo od vlade svobodne sindikate, odpravo cenzure, dostop vseh verstev do obveščevalnih sredstev, osvoboditev političnih zapornikov, pravico do stavke, itd. Seveda tudi zahtevali, naj si jim plačajo dnevi, katere so stavkali, in naj vlada uredi gospodarstvo in poskrbi za redno dobavljanje živil.

Jasno je razvidno, da je delavski upor mimo izključno gospodarskih oz. socialnih zahtev, prešel na politično polje. Delavci nečejo le trenutnega zboljšanja položaja, ali povišice plač z inflacijskim denarjem. Hočejo krepko zboljšanje položaja. Če je treba zato potrpeti, doprinesejo žrtve, so to pripravljene storiti, a za ceno soudeležbe pri odločanju. Z drugo besedo, poljski

NEKAJ POGLEDOV...

(Nad. s 1. str.)

še. "Nato citira Taylor izjavo šefa britanske misije pri Titu, Fitzroya Macleana: "Tito je z veseljem čakal na čas, da lahko poruši to, kar je od tega reda še ostalo. Bil je pripravljen, da vzpostavi nov red, revolucionarni napredek. Ta njegov cilj mu je bil ravno tako važen kot zmaga nad sovražnikom." In Taylor pripominja na svoje strani: "Od tedaj Tita niso plašile nemške represalije. Njegovi pristaši so bili v glavnem ubogi, mladi ljudje brez družin, brez zemlje... in niso imeli kaj izgubiti od nemških divjakov... Titu je bil vsak bankir in kapitalist manj, s katerim bi sicer on moral obračunati po vojni; vsak požgan vaški grunt — en kulak manj za likvidacijo. Čim več in čim hujših represalij bo, več dotoka lahko pričakuje od njih, ki bodo ostali brez doma in brez družinskih zvez. Govorilo se je celo tudi to" — pravi angleški oficir za zveze s Titom, "da je Tito namenoma izzival represalije, da bi povečeval svoje vrste..." (NR, ibid).

delavci hočejo svobodo, in hočejo biti soupravniki svoje usode.

To je prav dobro dojel tudi ministerski predsednik in glavni tajnik poljske komunistične partije Edvard Gieriek, ki je v svojem nagovoru preteklega ponedeljka 18. t. m. delavcem obljubljal, da jim bo uredil socialne probleme, povišal plače, odprl meje za večji uvoz mesa, a grozil, da naj se delavci ne vtikajo v politiko, kajti "v tem temeljnem problemu ni možnega kompromisa".

"Ta problem je mednarodne važnosti", je trdil Gieriek. "Socialistični sistem je smisel države. Je faktor miru v Evropi. Samo socialistična Poljska more biti svobodna in neodvisna v neodtakljivih mejah." Če dobro preučimo te besede, bomo videli, na kaj se nanaša Gieriek. Poljska mora biti komunistična, ali pa jo bo Sovjetska zveza enostavno priključila. Od komunistične Poljske je odvisen mir v Evropi, ker Sovjetska zveza potrebuje vdano Poljsko kot ščit, ki naj jo brani pred silami zahodnih zaveznikov. Si more kdo predstavljati kaj bi za Sovjete pomenila svobodna Poljska? Tega Moskva ne bo nikdar dovolila.

Tako, medtem ko je Gieriek prepričeval narod, in se je ministerski podpredsednik Tadeusz Pyka pogajal z delavskimi predstavniki, so policijski oddelki bili s helikopterji prepeljani iz Varšave v Gdansk in so se zanetile velike stavke tudi na jugu države, zlasti v Šleziji. Požar na Poljskem se je šele začel. Upajmo, da ga ne bodo gasili z delavsko krvjo.

Čile pred plebiscitom

Vojaška vlada generala Pinocheta je za prihodnji enajsti september sklicala narod k plebiscitu, ki naj potrdi novo ustavo, ki jo je pripravila vladna komisija. Temelj te ustave je uzakonjenje sedanje vlade, ki bi tako ostala na oblasti še nadaljnjih osem let.

Vlada je ta plebiscit dobro pripravila, in je gotovo v njegov pozitivni izid. To do take mere, da so vladni predstavniki izjavili da, če se ljudstvo izreče proti novi ustavi, bo vlada spoštovala staro in sklicala splošno volitve. Vlada vodi svojo kampanjo zlasti na temelju miru in reda, ki sedaj vlada v Čilu. Če narod želi naprej živeti v miru, naj voli za vlado; če želi razkroj, terorizem in kaos, naj voli proti.

Opozicija je združeno nastopila proti vladi. Najbolj jasno in glasno je govorila Krščanska demokracija, katere vodja, bivši predsednik Frei je v Rio de Janeiro izjavil, da se hoče vlada obdržati na oblasti s silo orožja. Ustavo so kritizirali tudi liberalci in komunisti. Jasno pa se je proti njej izrekla tudi čilska Cerkev.

Do plebiscita manjka komaj dobre tri tedne. Tedaj bo jasno, kam se bo nagnil čilski narod.

XI. Pevskoglasbeni festival SDO in SFZ

Drugo soboto letošnjega avgusta se je zvečer zbralo v dvorani Slovenske hiše na Ramón Falcónu toliko ljudi, kot se jih zlepa ne zbere na naših prireditvah. Nad 160 nastopajočih deklet in fantov iz vseh okrajev Velikega Buenos Airesa je bila pač najmočnejša propaganda za festival, ki je postal že tradicionalna vsakoletna prireditev naših osrednjih mladinskih organizacij. Kot taka zajame res vso našo skupnost, starejšo in mlado. Kaj je bolj razumljivega, kot da starši in sorodniki z zanimanjem in veseljem spremljajo svoje otroke in vnuke pri takih nastopih, kaj bolj opravičljivega, da mladi svoje prijatelje junaško pri nastopih podžigajo!

In tako smo bili mnogo pred napovedanim začetkom prireditve priče prave gneče pred blagajno. Ta pa ni mogla dovolj hitro ustreči željam nestrpnih obiskovalcev večera, ki je prav zaradi tega moral začeti s polurno zamudo.

Večer je bil razdeljen na dva dela s sedmimi nastopajočimi skupinami ali posamezniki v vsakem. Razpored ni upošteval kakega določene pravila: v programu so se vrstili resnost z lahкотno zabavo, večja kakovost z manjšo, slovenska literatura z neslovensko (od 52 izvajanih del je bila polovica slovenskih avtorjev).

Na odru, čigar oprema je dokazo-

vala fin okus svojega stvaritelja Narteteja Kinkla, se je prvi pojavil predsednik SFZ g. Pleško Pavel. Po pozdravu navzoče publike, je povedal nekaj tehničnih misli, nanašajočih se na večer, predvsem pa poudaril željo naše mladine, da pokaže, koliko in kako se na glasbenem polju udejstvuje.

Poročilo o samem festivalu bi razdelil v tri dele: o nastopu pevskih skupin, o nastopu posameznikov in o nastopu instrumentalnih skupin. Dočim je med prvimi v celoti, med drugimi pa pretežno prevladovalo stremenje za resnim, kvalitetnim učinkom, je bilo pri instrumentalnih skupinah iskanje lepote cilj le pri skupini mladih iz Berazateguija in sester Klemenc, pa so tudi te delno krenile v smer obeh ostalih skupin z izključno lahko, zabavno in plesno glasbo.

Kar pet pevskih skupin se nam je predstavilo na festivalu in z velikim veseljem smo jih sprejeli. Dokaz so, da je med nami poleg tradicionalnih zborov še dovolj pevške dejavnosti med mladimi, ki je sad zanimanja sodelujočih in sposobnosti vodečih, ki se tudi težjih skladb ne ustrašijo in s tihim, vztrajnim delom vzdržujejo med mladino našo pevsko zborovsko tradicijo.

Prva pevka skupina, ki je nastopila na letošnjem festivalu, je bil Mladinski pevski zbor „Gallus“. Pod vodstvom svoje pevovodkinje ge. Anke Gaserjeve je najprej v svoji ženski za-

MEDNARODNI TEDEN

PRESEDNIK izraelske države, Yitzhak Navon, je potoval v El Cairo. Kljub opoziciji nekaterih ministrov, mu je vlada dala dovoljenje za to pot, ki lahko obrodí ponovno približanje, potem ko je judovska priključitev Jeruzalema znova grobo prekinila mirovne pogodove med Egiptom in Izraelom. Sadat pa je tik pred obiskom zelo diplomatično napadel arabske države, češ, da so prisilile Jude k priključitvi Jeruzalema.

KITAJSKI vodje nadaljujejo s svojo kampanjo ideološkega revizionizma, ki ga nekateri opazovalci označujejo kot približevanje Zahodu. Potem, ko so z važnega trga Tien An-men v Pekingiu umaknili slike Mao Tse tunga, so ta teden umaknili še slike Marxa, Lenina in Stalina. Nova metla krepko pometi. Suče pa jo Teng Hsia-ping, ki se očitno poživlja na marksistično ortodoksijo, čeprav ni verjetno, da bi Kitajska zapustila tkim. socialistično polje.

NA JUŽNI KOREJI je podal ostavko dosedanji začasni predsednik Choi Kyu-hah, ki je prevzel oblast po umoru predsednika Parka. Choi je bil v zadnjih mesecih le figura brez praktične oblasti, saj so, po vojaškem udaru, državo pravzaprav vodili generali. Njegova ostavka bo sedaj odprla pot do predsedništva malo poznanemu generalu Chun Doo-hwanu. Ta je star 47 let in je svoja deloval z ubitim Parkom.

V BOLIVIJU se nadaljuje polemika med vlado in cerkveno hierarhijo. Predsednik general García Meza je napadel lapaškega nadškofa in ga obtožil, da ima zveze s teroristi. Nadškof Manrique je doslej ostro nastopal proti vojaškemu udaru in tudi kritiziral sedanjo vojaško vlado. Trenutno je nastop cerkvene hierarhije edina resna opozicija v Boliviji. Kar pa se tiče problema bolivijskega sredozemstva, je general Meza izjavil, da „se bomo vrnili na Pacifik, pa naj bo to zlepa ali zgrda“.

ZRAČNI ROPARJI so v teku zadnjega tedna prisilili kar šest ameriških letal, da so se potala na Kubo. Vsled tega so ameriške letalske linije poostrele vsemogoče vrste nadzorstva, da preprečijo nadaljnjo piraterijo. Izgleda, da so te zaplembe povzročili pobegli Kubanci, ki niso zadovoljni s svojim položajem v ZDA. Nekateri opazovalci pa se sprašujejo, če niso to kubanski komunistični privrženci, ki jih je Castro namenoma poslal pomešane s stotisoci, ki so zapustili otok in pobegnili v ZDA in druge ameriške države.

SURINAM, majhna južnoameriška država, ki je dosegla neodvisnost od Holandske leta 1975, je doživela nov državni udar. Položaj ni jasen, ker so pretргani vsi stiki z inozemstvom, vendar je jasno, da so vojaki odstavili predsednika Johana Ferriera, ki je vodil državo od njene samostojnosti.

AMERIŠKA volilna kampanja se je že pričela, potem ko je Carter „sprejel“ demokratsko nominacijo. Prvo, kar je

sedbi tridesetih mladenk zapel Satterjevo Kapelico (pri klavirju je spremljala prof. Mirjam Klemenc) ter Gobevo Iz zemlje gre trsek. V mešani zasedbi, ko se je dekletom pridružilo še nekaj fantov, pa smo poslušali dr. G. Ipavca O mraku ter Kramolčevo priredbo Jaz bi rad cigajnar bil. — Kot je dejal napovedovalec, je nova formacija mešanega zbora dogodek, ki ga z veseljem pozdravljamo in ji želimo, da bi lepo uspevala ter bila obenem lep zgled in močna vaba še tistim, nedvomno ne maloštevilnim našim fantom, ki danes pri našem zborovskem delu še stojijo ob strani. — Mladinski zbor je svoj del programa lepo interpretiral ter smo prepričani, da je v najboljših rokah. Škoda, da so se fantje postavili na svoje „tradicionalno mesto“ — za ženskimi glasovi. Oder in neakustičnost dvorane sta jim odvzela polovico storilnosti. — G. Selan je pozneje s svojim zborom ta problem lepo in pravilno obšel.

Nova pevka skupina, ki se je prvič pojavila na mladinskem festivalu je bil Mladinski zbor „San Martín“, ki ga vodi g. Vinko Klemenčič. Je to mlad organizem, ki je šele pred kakim letom začel z delom. Razpolaga z nekaterimi dobrimi glasovi in bo gotovo z vztrajnostjo — pa še s kakim prihrankom — ob požrtvovalnem pevovodju napredoval in se izpopolnjeval. Zapel nam je narodno Dekle na vrtu zelenem, črnsko duhovno Gospod je moj pastir, narodno v Hubadovi priredbi Je

IZ ŽIVLJENJA IN DOGAJANJA V ARGENTINI

Preteklo nedeljo, datum 17. avgusta so v Argentini obhajali 130-letnico smrti generala San Martina. Katerikrat smo že omenili veliko spoštovanje, ki ga v tej deželi izkazujejo raznim zgodovinskim osebnostim. Med temi na prvem mestu omenjenemu „osvoboditelju“, ki ga tudi imenujejo „očeta domovine“. Njemu je pripisati vojaško genialnost, ki je od tedaj rojevajoči se Argentini pregnala španske čete, zagotovila zunanji mir in ustvarila pogoje za oklic neodvisnosti leta 1816. Poznejši razvoj je državo zapeljal v težke in krvave notranje boje, v katere se San Martin ni hotel vtakniti, in je raje zapustil državo in umrl v Franciji leta 1850.

Njegov umik iz argentinskega vojaškega in političnega polja kažejo vedno kot vzor, kako naj državljeni postavljajo interese naroda pred lastne želje in ambicije. Vzor, ki je precej potreben, kajti moderna argentinska zgodovina včasih ne pozna sličnih gest, kot smo jih lahko zasledili pri osebnostih kot San Martin ali pa Belgrano.

Zgodovinski spomin pa traja en sam dan. Ostalih šest dni v argentinskem tednu je bilo polnih raznih dogajanj. Pričimo pri obisku, ki ga predsednik general Videla opravlja v Braziliji. To potovanje spada v sklop novega prijateljskega odnosa med obema sosednjima državama, ki sta do nedavnega imeli kaj napete odnose, ki pa so se sedaj popolnoma spremenili. Predsednik, ki je potoval pretekli tork 19., bo ostal v Braziliji do sobotne 23. in bo tam z brazilskim predsednikom Figueiredom podpisal razne pogodbe.

Pretekli teden je vlada tudi potrdila in objavila zakon organizacij socialnega skrbstva. Vsebina tega zakona je praktično tista, ki smo jo v našem listu že obrazložili. Temeljno zakonski tekst obvezuje, da se vsi delavci in uslužbeni vpišejo v kako organizacijo socialnega skrbstva, a izbira te organizacije je popolnoma svobodna. Sindikatom pa, ki so doslej vodili te organizacije, je direktno prepovedano pečati se s socialnimi zadevami. Njim na tem področju ostane le še skrb za socialni turizem.

Organizacije za socialno skrbstvo posameznih delavskih sektorjev bodo vodile komisije, sestavljene s predstavniki delavcev, delodajalcev in vladnim zastopnikom. Novost tega zakona pa je tudi v tem — in to je važen podatek —, da predvideva socialno skrbstvo tudi za, takozvane neodvisne ali avtonomne delavce, ki so bili doslej kar se zdravstva tiče, prepuščeni samim sebi.

Nadaljevala se je tudi polemika okoli pokojninskega fonda. Ministerstvo za socialno skrbstvo ne soglaša z gospodarskim ministerstvom in hoče, da bi fond ohranil svojo dosedanjo avtonomijo. Zastopstvi obeh ministerstev sta se sestali, da bi našli kak vmesen izhod, a

storil kot uradni kandidat, je bil napad na Reagana, katerega je označil kot „nevarnost za ves svet“.

brez uspeha. In ker se glede zadeve ne morejo zediniti, bo stvar prešla v roke predsednika države, ki bo odločil kateri sistem naj obvelja glede dobave denarja za pokojninski fond.

Gospodarsko ministerstvo pa ima pravzaprav mnogo težje probleme, kot pa voditi polemiko glede tega fonda. Opazovalci menijo, da preživljamo kritične tedne sedanje gospodarske politike. Treba bi bilo podvzeti marsikateri drastičen ukrep, pa izgleda, da si ga včasih ne upajo. Gospodarsko vodstvo doživlja hudo splošno opozicijo, kot je doslej še ni bilo za časa sedanje vlade.

Nekateri opazovalci menijo, da je temu vladnemu neodločanju in podaljševanju temeljnih rešitev kriva tudi bodoča sprememba v vladnih vrstah. Kot znano, bo prihodnje leto predsednik Videla zapustil svoje mesto. Govori se, da mu bo nasledil general Viola, ki da bi želel, da bi se dotleje podvzeli vsi težki in nepopularni ukrepi. Treba bi bilo namreč devalvirati pes proti dolarju, da se pospeši izvoz in uvede večja realnost v notranjo trgovino. Treba bi bilo tudi izpeljati napovedano davčno spremembo. Z njo sicer malokdo soglaša, a če je potrebna in pozitivna, jo je treba speljati do konca. Minister pa jo je napovedal, in pri tem je zaenkrat ostalo.

Prvotno je bilo tudi mišljeno, da naj Martínez de Hoz odstopi šele, ko bo odšel s svojega mesta general Videla. Sedaj pa se vedno bolj govori, o skorajšnjem njegovem odhodu. Govorice o ministriji ostavki so sicer običajno bile na dnevnem redu, a sedaj so močnejše in resnejše kot kdaj prej. Govori se tudi o njegovem nasledniku. Ta naj bi bil dr. Klein, isti ki so mu svoj čas teroristi pognali hišo v zrak, pa se je čudežno rešil z vso družino. Ta je mož sedanje ministrove ekipe. Vprašanje je, ali bi v tem primeru ostal tudi v naslednji predsedniški dobi, ali bi bil le spravna žrtev, ki bi moral podvzeti vse nepopularne ukrepe, potem pa zapustiti mesto z nevhvaležnim spominom trpečega naroda.

Pustimo to, in se obrnimo na politično polje. Ta terek je minister za notranje zadeve, general Harguindeguy, sprejel predstavnike ene izmed peronističnih vej. So to dr. Matera in njegovi prijatelji, ki so se svojčas že upri tedaj živemu Peronu, in nastopili na listah argentinske krščanske demokracije. Takrat je bila predsedniška formula Matera-Sueldo, in je pobrala dobrega pol milijona glasov. Potem se je dr. Matera vsaj navidezno umaknil in pokoril vodstvu gibanja. Sedaj pa je proti želji tega vodstva stopil v razgovor z vlado.

Ta Materov korak je sprožil pravi val kritik in polemik v peronističnih vrstah. Vodstvo, ki nima mnogo oblasti v rokah, vidi v tem koraku možnost, da bi Materovi skupini sledile še druge. Razkol bi bil potem neizbežen, in ta je največja nevarnost za bodočnost peronističnega gibanja.

čvo priredbo koroške narodne Pojdem u Rute z lepo zapetim in prijetnim solom Celarčeve, Ocvirkovo Roži ter razgibano, dobro predvajano Fabianjevo Kresovanko.

Kot zadnja pevsko skupino je vsa številna zasedena dvorana navdušeno pozdravila spet svojega znanca: Mladinski zbor iz San Justa ter v njegovem okviru nastopajoči Kwartet Markovič. — Zbor je najprej zapel švicarskevo priredbo koroške narodne Oj, ta mlinar in Miheličev priredbo narodne Pobič sem star šele osemnajst let. V obeh je korajžno odpel svojo tenorsko vlogo Stanko Jelen. — Nato je Kwartet Markovič dobro podal črnsko duhovno Get on board, little children, italijansko popevko La Montanara ter Luke Kramolca priredbo Mlatičev. Kwartet mestoma zelo prijetno zavzeli, zlasti v umirjenih, ozkih akordih; upoštevaajoč mladost članov mu lahko napovemo lepe uspehe, če bo vztrajno, mnogo in načrtno — tudi pevsko-tehnično — nadaljeval svoje izpopolnjevanje. — Končal je spet zbor s priredbo Nedvedove za moški zbor komponirane Ljubezem in pmlad. Dirigent zbora in kvarteta g. Andrej Selan je lahko vesel svojih uspehov. Zbor mu vsakokrat polnejše zveni. Vsem pa je lahko najlepši dokaz, kaj pomeni resno, nenehno delo, ki stremi le za tem, da se vedno izpopolnjuje in pridobiva.

V skupini „solistov“ naj omenim najprej one na klavirju. Bili so trije. Najprej mlada Irena Rezelj, ki se je

PO ŠPORTNEM SVETU

NA DRŽAVNEM PRVENSTVU V VODNEM SMUCANJU na Zbiljskem jezeru pri Medvodah se je 20. julija zbralo 44 športnikov iz 8 jugoslovanskih klubov. Uroš Cegnar je bil v vseh treh disciplinah (slalom, liki in skoki) prvi med mladinci; med člani je bil v slalomu prvi B. Bacič, drugi pa Matjaž Mušič, ki je zmagal potem v likih in skokih in postal državni prvak tudi v kombinaciji.

NA DRŽAVNEM BALINARSKEM prvenstvu v Labinu je pet prvih mest pripadlo slovenskim balinarjem. Prvo mesto je z zmago nad ljubljansko Žabo zasedla Svoboda (Lj.), tretje mesto ima Skala iz Sežane, tej sledita še Špica iz Ljubljane in Polje.

ŠPORTNIKE STOLETJA je že pred potekom stoletja proglasila francoska revija L'Equipe Magazin v sodelovanju s še 20 največjimi časopisnimi hišami sveta. Iz Argentine je sodeloval pri izbiri dnevnika Clarin. Uredništvo L'Equipe je sestavilo spisek 50 imen, jih poslalo ostalim anketarjem s prošnjo, naj iz spiska izberejo po 12 športnikov z možnostjo, da po lastnem izboru med teh 12 uvrstijo po dva športnika, ki bi to zaslužila po njihovem mnenju. Prvo mesto je dobil s 178 točkami brazilski nogometaš Pelé, le 9 točk manj je dobil že umrli ameriški atlet Jesse Owens, ki je poleg 4 zlatih medalj na Olimpiadi 1936 v Berlinu pred tem leta 1935 postavil še poseben rekord, ki bo težko kdaj izbežan: 25. maja je na tekmovalni v Arboretu v dravi Michigan postavil v šest svetovnih rekordov. Za njima so se uvrstili atlet Paavo Nurmi, plavalca Mark Spitz (ZDA), veslač Igor Bělov (BSSR) Borg (Švedska), Emil Zatopek (ČSSR) dol-

goprogaš; kolesar Fausto Coppi (Italija), boksar Ray Sugar Robinson (ZDA), Jack Nicklaus (golf, ZDA), boksar Joe Louis (ZDA), Babe Ruth (ZDA, igralec baseballa), avtomobilski dirkač Juan Manuel Fangio (Argentina), alpski smučar Jean Claude Killy (Francija), hitrostni drsalec Eric Heiden (ZDA), plavalka Dawn Fraser (Avstralija), Irena Szewinska (Poljska, atletinja), dvigalec uteži Vasilij Aleksej (SZ) in Nadia Comaneci (gimnastika, Romunija).

OD VSEPOVSOD

MUHA CE-CE še vedno huda nadloga v tridesetih afriških državah. Ta muha prinaša povzročitelja krvne bolezni, zaradi katere pogine veliko živine, pri ljudeh pa povzroča spalne bolezni. Senegal se ob pomoči FAO (organizacije združenih narodov za prehrano in kmetijstvo, z vsemi močmi bori proti tej nadlogi. Toda muha je razširjena na skoraj milijonu kvadratnih metrov v Afriki južno od Sahare. FAO je pozvala vse države, naj začno skupni boj proti muhi, kajti z zatorom muhe bi pridobili veliko zemlje za povečanje pridelovanja poljščin in pašnikov za živino.

ZLATA MRZLICA ob Amazonki, kjer dnevno izperejo kakih 26 kilogramov zlata, je ena najhujših v tem stoletju. V Sierra Pelada v tropskih gozdovih severnega Brazila kakih 20.000 iskalcev zlata išče to rudo na način, ki se ni spremenil že polnih 300 let. Treba je imeti le lopato in sito. V sito stresejo zemljo in jo nato izpirajo z vodo in upajo, da bo na koncu izpiranja na situ zablestela rumena kovina. Seveda pa na iskalce budno pazi brazilska vlada, v taborišču zagotavlja red in varuje odkup zlata. Samo maja so izgnali 3.000 kvartopircev, tihotapev in razpečevalcev mamil. Kljub temu pa pravijo, da se mnogo zlata izkoplje na „črno“.

UGRABITVE so se v desetih letih podvajale. Leta 1970 je bilo terorističnih akcij 293; lani pa kar 3549. Več kot polovica ugrabitvev in drugih terorističnih dejanj se je zgodila v Ev-

ropi. Ugrabitve z izsiljevanjem so prevladovala v terorističnih dejanjih in v desetih letih so teroristi samo z odkupninami nabrali nad 150 milijonov dolarjev. Drugi vir „dohodkov“ so poleg „subvencij“ nekaterih držav še bančni ropi.

„TITANIC“, ki se je potopila 12. aprila 1912 na prvi vožnji iz Britanije v Ameriko, so začeli iskati 12. julija. Odpravo je organiziral tekaški petrolejski kralj Jack Grimm, ki je dal denar za opremo iskalne ladje „H. J. W. Fay“. Odpravo vodi Mike Harris, sodeluje pa skupina znanstvenikov in filmskih strokovnjakov, ki bo iskala „Titanic“, ki se je potopil pred 68 leti, okrog 700 kilometrov jugovzhodno od Newfoundlanda. Odprava je opremljena z najmodernejšimi napravami za raziskave v morskih globinah. Znanstveniki in strokovnjaki za oceanografijo bodo preiskovali naprave za podvodni lov in sonde, ki more seči 5000 metrov v globino. Če bodo odkrili „Titanic“, bodo spustili v morje ploščad opremljeno z močnimi reflektorji in kamerami. Čeprav je s „Titanicom“ odšlo na morskno dno veliko dragocenosti, med drugim zbirka diamantov, vredna okoli 250 milijonov dolarjev, pa zaenkrat še ni možnosti, da bi jo dvignili z dna morja.

OBVESTILA

SOBOTA, 23. avgusta:

PEGI vaja pod vodstvom ge. Lučke Jermanove v Slovenski hiši ob 17. uri.

NEDELJA, 24. avgusta:

V San Martinu žegnanje in sprejem novih članov v članstvo Slovenskega doma. Ob 11.30 sv. maša, ob 13 sprejem in skupno kosilo.

V Slovenskem domu v Berazateguiju ob 16. uri občni zbor.

V Slomškovega domu mladinski dan.

SOBOTA, 30. avgusta:

V Slovenski hiši nadaljevanje Filozofskega ciklusa predavanj dr. Milana Komarja. Pričetek ob 16. uri v mali dvorani.

V Našem domu v San Justu ob 20. uri družabni večer v priredbi Slovenskega Planinskega društva.

Hladnikov dom

SOBOTA 30. AVGUSTA

po 18. uri

NEDELJA 31. AVGUSTA

ves dan

TISKOVNA RAZSTAVA

IN

knjižni sejem

nizke cene in izredni

popust založb

Lepa prilžnost za

DRUŽINSKO KNJIŽNICO

ali vsaj

KNJIŽNI KOT

V NEDELJO 31. AVGUSTA

ob 10.30

SLOVESEN

UVOD V RAZSTAVO

z recitacijami, petjem

in govorom pisatelja-

dr. Tineta Debeljaka

vključno vabi

Društvo SLOVENSKA VAS

Prof. dr. JUAN JESUS BLASNIK

špecialist za ortopedijo in travmatologijo

MARCELO T. DE ALVEAR 1241, PRITL. CAPITAL FEDERAL T. E. 393-3536

Ordinira v torek, četrtek in soboto od 17 do 20. Zahtevati določitev ure na privatni telefon 666-4366.

JAVNI NOTAR FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público

CANGALLO 1642 BUENOS AIRES prtiličje, pisarna 2 T. E. 35-3827

Dr. MIHAEL STARIHA

SPLOŠNA KLINIKA špecialist za krvne bolezni

Ordinira v ponedeljek, torek, četrtek in soboto. Predhodne prijave po T. E. 628-0943.

Zapiola 2402 Castelar

Redni pouk Slov. srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi od 18. ure naprej TISKOVNA RAZSTAVA združena s knjižnim sejmom.

NEDELJA, 31. avgusta:

Celodnevna prireditve v slov. zavetišču dr. Gregorija Rožmana ob 10-letnici blagoslovitve temeljnega kamna in 5-letnice otvoritve.

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi ves dan knjižna razstava in sejem. Ob 10.30 slovesen uvod v tiskovno razstavo z recitacijami, petjem in govorom pisatelja dr. Tineta Debeljaka.

V Slovenskem domu v Carapachayu mladinski dan.

SOBOTA, 6. septembra:

XIII. dan Zveze slov. mater in žena Ob 19. uri sv. maša v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj, nato dolenska večerja v veliki dvorani.

NEDELJA, 7. septembra:

V Slovenski cerkvi Marije Pomagaj ob 9.30 sv. maša v spomin gen. Leona Rupnika in dr. L. Hacina.

SOBOTA, 13. septembra:

Redni pouk Slov. srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

NEDELJA, 28. septembra:

Proslava obletnice Slomškovega doma.

SKAD vabi na predavanje g. Toneta Mizerita o temi: „Sedanj politični in gospodarski položaj v Argentini“, ki bo v soboto 6. septembra po sv. maši. Obenem sporočamo, da bo v oktobru predaval prof. dr. Vinko Brumen o temi: „Razmišljanja o cilju in bistvu univerze“. Lepo vabljeni visokolci in petošolci.

ŠTUDIJSKI KROŽEK

za slovenski jezik in zgodovino informacije: T. E. 651-5354 in 623-2365 (zvečer)

Vsaka družina naj si omisli oziroma pomnoži svojo družinsko knjižnico! Zdaj je ugodna prilžnost, ki jo nudi tiskovna razstava in sejem v Slovenski vasi v soboto 30. avgusta zvečer in v nedeljo 31. avgusta ves dan.

V San Martinu v nedeljo, 24. avgusta

ŽEGNANJE IN SPREJEM NOVIH ČLANOV

Ob 11.30 sv. maša

Ob 13 kosilo

SDO Carapachay SFZ

vabita vse rojake na

15. MLADINSKI DAN

31. avgusta 1980.

Spored:

ob 8,00 pričetek tekmovanja
10,15 dviganje zastav
10,30 sv. maša
12,30 kosilo
17,30 kulturni program
19,00 vesela zabava

Sodeluje: Slovenski Instrumentalni Ansambel.

Slovensko planinsko društvo v Argentini

prireja v NAŠEM DOMU v SAN JUSTO 30. avgusta ob 21

POMLADANSKI PLANINSKI PLES

Topla večerja, bogat srečolov, dobra postrežba.

Sodeluje orkester "PLANIKA"

13. dan Zveze slovenskih mater in žena

6. SEPTEMBRA V SLOVENSKI HIŠI

ob 19 sv. maša za vse matere in žene
ob 20 v veliki dvorani:

- govor gospe Valentine Finkove
- recitacija Kunčičevi pesmi „Slovenski materi“ (izvajajo otroci Prešernove šole) in
- DOLENJSKA VEČERJA

Vsi lepo vabljeni! — Vstopnice pri odbornicah.

KREDITNA ZADRUGA SLOGA Z. O. Z.

KDAJ STE ZADNJIČ OBISKALI SVOJO ZADRUGO?

Ali veste, da je vsakdo, ki je kdaj vložil v zadrugo — pa čeprav pred mnogimi leti — še vedno njen član in da se je vsa ta leta glavni avtomatsko pripisoval odgovarjajoči dobiček?

Ali veste, da imate kot član zadruga velike in še posebne ugodnosti?

Pridite, pogledajte svoj račun, pomenimo se za bodoče!

V SLOGI JE MOČ!

TABOR D. S. P. B.

pebudnik in ustanovitelj slov. zavetišča dr. Gregorija Rožmana, vabi rojake k odkritju spominskih plošč in imenovanje oddelkov v veliki spomin gen. Leonu Rupniku in dr. Lovru Hacinu, ki bo v okviru celodnevne prireditve v Slovenskem zavetišču dne 31. avgusta 1980.

SDO Slomškov dom SFZ

vabita vso skupnost na

XI. MLADINSKI DAN

ki bo v nedeljo, 24. avgusta 1980

Spored: ob 9,00 mladinska sv. maša
ob 10,00 tekma v odbojki
ob 12,30 skupno kosilo
ob 14,00 nadaljevanje tekem v odbojki
ob 17,30 kulturni program

Sodeluje: SLOVENSKI INSTRUMENTALNI ANSAMBEL.

ZAVETIŠČE DR. GREGORIJA ROŽMANA

V NEDELJO, 31. AVGUSTA 1980

10. obletnica blagoslovitve temeljnega kamna 5. obletnica blagoslovitve in otvoritve

ob 11.30 uri sveta maša
(Poje pevski zbor „Gallus“.)

Odkritje spominskih plošč

Generalu LEONU RUPNIKU in dr. LOVRU HACINU

(Cenjene goste se prosi, da prineso jedilni pribor)

ORGANIZACION
ESLOVENA INMOBILIARIA

T. E. 651-5885

HIPOLITO YRIGOYEN 2946 - S. JUSTO

O. E. V a m n u d i

Nuñez, stanovanje 32 m², Gral. Paz in Cabildo. Cena: \$ 75.000.000.—

Ramos Mejía, dvosobno stanovanje. Cena: \$ 60.000.000.—

Villa Tesei, hiša 85 m². Cena: \$ 80.000.000.—

Morón, hiša 70 m². Cena: \$ 75.000.000.—

Barrio La Marina, manjša hiša. Cena: \$ 85.000.000.—

Barrio San Nicolás, zemljišče 190 m². Cena: \$ 26.000.000.—

O. E. ureja tudi plačevanje občinskih in drugih obveznosti.

Vaš telefonski klic ali obisk nas počasti.